

disse Lovi skulde afgjøres ved næste Budget. Jeg troer altsaa, at disse Tilfælde ikke i mindste Maade kunne sammenlignes med andre, som den ærede Rigsdagsmand har taget sig af. Det kan vel hændes, at en enkelt Rigsdagsmand kan komme i Berøring med enkelte Embedsmænd og derved komme til at see deres Trang og Fornødenheder i et klarere Lys og derfor finde sig tilbøielig til, for deres Vedkommende, at gaae ind paa Noget, som han ellers paa ingen Maade vilde gaae ind paa for Andres Vedkommende, hvis Stilling han ikke kender saa nøje, men bekæmper til det Yderste. Det er naturligt Noget, der ikke kan undgaaes, og derfor er det muligt, og viser sig ogsaa undertiden, at saadanne Rønninges-Foragelser kunne møde Understøttelser fra Sider, hvorfra man mindst skulde vente det. Men dette kan ikke være afgjørende for Ministeren, der kun kan tage Hensyn til den almindelige Fremgangsmaade, som Thinget ellers fastholder, og dertil hører ganske vist dette, at man, om man ogsaa finder, at der kunde være Grund til Forbedring for enkelte Embedsmænd, dog ikke vil tillade, at Forslag om saadanne enkelte Rønningesforbedringer komme frem, men derimod vil have saadanne Tilfælde henviste til en almindelig Rønningeslov. Det er denne Vej, som Ministeriet har ville følge, og som det ogsaa anseer for den rette.

J. M. Hansen: Jeg har ikke kunnet see, hvad der gav den høitærede Minister Anledning til at udtale, at han ikke havde Vren for eller var Ovfinder af Byg eller Sædprincippet — jeg vil ikke gjerne kalde det Blandingsædprincippet; thi man veed, at Blandingsæd er Noget, der kun har meget ringe Værdi, da Byg og Havre alene just ikke ere de dyreste Kornsorter —; thi jeg veed, at jeg ikke har nævnt den høitærede Minister som Ovfinder af dette System. Naar den høitærede Minister nu erklærer, at han er gaaet ind paa dette System, fordi han holder sig overbevist om, at det er det Bedste for Embedsmændene, da det giver dem den meste Løn, saa vil jeg blot bemærke, at dette Princip i lang Tid har havt Thinget for sig, medens den høitærede Minister ikke saa overordenlig

villig har villet anerkjende det, og det har holdt haardt at faae den høitærede Minister til at gaae ind derpaa. Der er imidlertid, efter hvad der forekommer mig, ikke under Forhandlingen nu anført Noget, som kunde give mindste Anledning til at komme ind paa Spørgsmaalet. Jeg maa fremdeles hævde den Mening, jeg har udtalt, at den Bestræbelse, der her viser sig, for at bringe de Embedsmænd, der falde ind under Loven af 12te Januar 1858, saa hurtig ind under en anden ny Lov, kan jeg ikke betegne som Andet end som Grubstthed. Jeg troer, at, naar der ikke havde været Grubstthed tilstede, vilde det ikke været faldet Noget ind at forandre en Lov, som ikke engang er et Aar gammel, fordi der foreligger en Lov for et enkelt Aar med Hensyn til Embedsmænd, for hvilke der hidtil ikke er givet safte Rønningeslove, og hvorved disse komme i en bedre Stilling; jeg kan idetmindste ikke indsee Andet, og jeg kan derfor ikke tillægge denne Bestræbelse nogen anden Betegnelse. Dersom det skulde være for Conseqventernes Skyld, at der skulde være Noget i veien for at vedtage Forslagsstillernes Forslag, idet man mener, at, naar de øvrige Embedsmænd, der komme ind under Loven af 12te Januar 1858 skulle blive staaende efter denne Lov, kunde man ikke tage Lærerne ved de lærde Skoler og Skolelærerseminarierne bort derfra, saa vil jeg tilraade det ærede Thing at stemme imod Forslagsstillernes Forslag, som gaaer ud derpaa, saa at vi altsaa ogsaa udelukke Lærerne ved de lærde Skoler og ved Skolelærerseminarierne fra at komme ind under det foreliggende Lovforslag, og dette kan, som sagt, simpelthen see ved at forkaeste det stillede Forslag angaaende dem; thi, naar Et af To skal være, vil jeg bestemt tilraade, hellere end at undtage de Andre, der ikke ere indbefattede i vort Forslag, da ogsaa at undtage dem, der ere indbefattede derunder, altsaa lade Lærerne ved de lærde Skoler og Skolelærerseminarierne blive staaende, som de staae, efter Loven af 12te Januar 1858.

Forsaavidt man altsaa tillægger den Betragtning, som den ærede Minister saa stærkt har gjort gjældende, nogen Betydning, vil jeg tilraade Thinget at give det den Betydning, at man stemmer imod de 2 Ændringsforslag, der